

چالش‌هایی که نیروهای چپ هندوستان

با آن رو به رو هستند

دیداری با پراکاش کارات، دبیرکل جدید حزب کمونیست هند (مارکسیست)

به دعوت حزب کمونیست هند (مارکسیست)، در روز ۱۴ آذرماه، هیئت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران در جلسه معارفه ای با رفیق ”پراکاش کارات“، دبیرکل جدید این حزب پرقدرت هندوستان، حضور پیدا کرد و با رفقای هندی، درباره آخرین تحولات منطقه تبادل نظر کرد. در این جلسه که در هانزلو، در غرب لندن، انگلستان، بر گزار شد همچنین نمایندگان ”جامعه کارگران هندوستان“، ائتلاف ”جنگ را متوقف کنید“ از انگلستان، کارزار همبستگی با کوبا، و رفیق رابرت گریفیث، دبیرکل حزب کمونیست انگلستان، شرکت داشتند. نماینده کمیته مرکزی حزب ما در این مراسم ضمن سخنان کوتاهی با اشاره به دشواری‌هایی که نیروهای مترقی منطقه با آن رو به رو هستند و خصوصاً حضور نظامی امپریالیسم و سیاست‌های تنش‌زا و جنگ طلبانه آن، بر گسترش همکاری‌ها میان نیروهای ترقی خواه و خصوصاً گسترش روابط بین احزاب کارگری و کمونیستی منطقه تأکید کرد، و همبستگی حزب توده ایران را با مبارزات دلیرانه کمونیست‌های هندی اعلام کرد. رفیق پراکاش نیز در سخنانی به چالش‌هایی که نیروهای چپ هند در شرایط کنونی با آن رو به رو هستند، اشاره کرد.

رفیق پراکاش در ابتدای سخنان خود اشاره کرد که: حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست)، ۴۴ عضو در مجلس عوام لُک سَبها (Lok Sabha) دارد [از جمله رییس مجلس که عضو حزب است]، و نیروی عمده در جبهه چپ است که توازن نیروها را در مجلس حفظ می‌کند. به علاوه، در ایالت‌های بنگال غربی، کرالا و تری

پورا نیز حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست) دولت های جبهه متحد و چپ را رهبری می کند. حزب کمونیست هند (مارکسیست) حزبی است رزمنده که نزدیک به یک میلیون نفر عضو دارد، و بیش از ۴۰ میلیون نفر در سازمان های وابسته و همبسته به آن مانند اتحادیه های کارگری، سازمان های دهقانان و زنان، و فدراسیون های جوانان و دانشجویان سازمان یافته اند.

پراکاش کارات ۵۶ ساله باید جای رهبر سابقه دار جنبش کمونیستی بین المللی، یعنی هارکیشان سینگ سورجیت را پر کند، که حزب با رهبری او توانست به این درجه از نفوذ و حمایت بی سابقه مردم دست یابد. رفیق پراکاش کارات که در راه بازگشت از جشن تولد فیدل کاسترو در کوبا، در توقیفی در لندن، در این جلسه شرکت می کرد، از جمله گفت :

”بودن در بریتانیا خاطره زمان دانشجویی و اعتراض های سراسری بر ضد جنگ ویتنام را زنده می کند.“ او زمانی که در دانشگاه ادینبورگ (پایتخت اسکاتلند) درس می خواند، به سبب فعالیت های ضد نژاد پرستی مورد غضب مقام های دانشگاه قرار گرفت. امروز او در ضمن این که از چند و چون نیروهای شرکت کننده در این جنبش پرس و جو می کند، و از رشد وجدان آگاه مردم بر ضد امپریالیسم استقبال می کند، و مشتاقانه در برابر جنبش ضد جنگ در بریتانیا سر احترام فرود می آورد .

پراکاش می گوید: ”این فقط بسیج گسترده مردم هندوستان، با سابقه طولانی و درخشان ضد امپریالیستی شان بود که توانست دولت سابق حزب بهاراتیا جاناتا [حزب مردم هندوستان، که یکی از دو حزب عمده سراسری هندوستان است] را وادارد که از گسیل ۱۶۰۰۰ سرباز به عراق صرف نظر کند.“ کارات با خوشحالی ادامه می دهد: ”به تازگی به پیشنهاد ما در مجلس هندوستان اشغال عراق محکوم و خروج نیروهای نظامی آمریکا و انگلیس از آن کشور درخواست شده است. به اصطلاح “معجزه اقتصادی” در هندوستان تعداد میلیاردرها را دو برابر کرده، در حالی که سوء تغذیه کودکان در حد گسترده ای باقی مانده است. دولت ائتلاف متحد مترقی به رهبری حزب کنگره که ۲ سال پیش انتخاب شد، سیاست خارجی بحث برانگیزی را

در پیش گرفته است، و در حالی که هر چه بیشتر به کاخ سفید نزدیک می شود، قصد دارد تا نقش پیشرویی در جنبش دوباره جان گرفته غیر متعهد ها داشته باشد. جبهه چپ نسبت به موافقت نامه هایی که اخیراً بین کاخ سفید و دهلی در زمینه مسائل امنیتی و انرژی هسته ای امضا شده است به شدت معترض است.“ کارات اظهار داشت: ”اعتراض ما به ویژه به بندهایی در قرارداد است که هندوستان را وابسته به سیاست خارجی آمریکا می کند، از جمله تحریم بر ضد ایران و گشت زنی نظامی در تنگه مالاکا [بین مالزی و جزیره سوماترا]... ما از کوشش های خود در راه تحقق دستیابی هندوستان به سیاست خارجی مستقل، تحکیم و تقویت جنبش غیر متعهد ها، و همبستگی با خلق هایی که برای حق حاکمیت ملی شان بر ضد امپریالیسم مبارزه می کنند باز نخواهیم ایستاد.“

او اعتقاد دارد که هندوستان و جنبش های چپ و مترقی آن قادرند نقش بسیار مهمی در حمایت از نیروهای دمکراتیک و سکولار در کشورهای همسایه هندوستان مثل بنگلادش و سریلانکا ایفا کنند. او سپس اضافه می کند: ”برای ما بسیار حیاتی است که مسائل مورد اختلاف با پاکستان را از طریق گفتگو حل و فصل کنیم - و من چشم به راه استقرار جمهوری نپال در سال ۲۰۰۷ هستم.“

در داخل کشور، اتخاذ سیاست های نولیبرالی خصوصی سازی و وضع بد دولتی طی سال ها، تأثیر مخربی بر بسیاری از یک میلیارد مردم هندوستان داشته است. همین مسئله، و نیز دفاع از قانون اساسی سکولار و دمکراتیک هندوستان، ایجاب کرد که حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست) استراتژی گسترده ای را در پیش گیرد تا رژیم قبيله ای - هندویی حزب جاناتا را در سال ۲۰۰۴ شکست دهد. اما مرحله بعدی در مبارزه برای عدالت اجتماعی، وادار ساختن دولت ائتلاف متحد مردمی به اجرای حداقل برنامه ای است که در آن زمان مورد موافقت قرار گرفت.

رفیق کارات روشن می سازد: ”بحران زمین در کشور ما بسیار ژرف است - در ۸ سال گذشته بیش از ۱۰۰ هزار دهقان و زمین دار کوچک خودکشی کرده اند، و این در حالی است که دولت های قبلی سرمایه گذاری دولتی در زمینه کشاورزی را قطع کرده اند.“

او تصویب قانون تضمین شغلی روستاییان را تاییدی بر درست بودن استراتژی حزب در ایراد فشار به دولت و دور نگه داشتن حزب جاناتا از قدرت می‌داند. در حالی که یک سوم جمعیت کشور با روزی یک دلار (معادل ۴۴ روپیه) در روز زندگی می‌کنند، این قانون حد اقل ۱۰۰ روز کار با حداقل دستمزد روزی ۶۰ روپیه، یا پرداخت مبلغی معادل آن به صورت حق بیمه بیکاری، را برای هر خانوار روستایی تضمین می‌کند. رهبر حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست) می‌افزاید: ”حالا باید از راه بسیج همگانی، اجرای کامل این قانون را تضمین کنیم“.

یکی دیگر از تعهدهایی که در شرف به بار نشستن است، لایحه حفاظت زنان است که در صورت تصویب، حقوق زنان و موضوع نمایندگی انتخاباتی آنها را در سراسر جامعه هندوستان تحکیم می‌کند. مرتجعان تهدید کرده‌اند که به سختی مخالفت خواهند کرد، ولی در میان آنهایی که برای اصلاحات فراگیر مبارزه می‌کنند، بریندا کارات، همسر کارات، حضور دارد که عضو دفتر سیاسی حزب و نویسنده‌ای پیشرو در زمینه جنبش زنان است. کارات معترضانه می‌گوید: ”کشور ما کمتر از یک در صد درآمد ناخالص ملی اش را صرف تأمین بهداشت می‌کند، یعنی کمتر از برخی از کشورهای آفریقایی. دولت دهلی موافقت کرده است که این نسبت را به ۳ درصد درآمد ناخالص ملی افزایش دهد، ولی پیشنهادش این است که هزینه اضافی را از طریق خصوصی سازی صنایع دولتی تأمین کند. تا کنون نمایندگان حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست) در مجلس ۱۳ پیشنهاد به مجلس ارائه داده‌اند ولی همه آنها رد شده‌اند. در حالی که اداره بودجه بازنشستگی کارمندان به بخش خصوصی واگذار می‌شود، طرح پیشنهادی دولت وابسته به حزب کنگره برای کاهش اعتبار برای بازنشستگی کارمندان دولت با بن بست مشابهی روبه‌رو شده است .

هدف دراز مدت کمونیست‌های هند ارائه یک ”گزینه سوم“ به مردم است، یعنی نه دولت کنگره و نه دولت حزب جاناتا، بلکه دولت نیروهای چپ، سکولار، دموکراتیک و ضد امپریالیست. او تأکید می‌کند: ”حزب کمونیست هندوستان (مارکسیست) تنها در صورتی در یک دولت ملی شرکت می‌کند که قدرت تصمیم‌گیری و اجرای

سیاست هایش را داشته باشد.“ و می افزاید: ”ولی در عین حال ما از تمام نیرو و نفوذ خود استفاده می کنیم تا از منافع کارگران و توده های زحمتکش دفاع کنیم.“

بر گرفته از سایت حزب توده ایران

www.ayenda.org